



Flirten met de camera

Het is een obsessie om voor de camera te willen staan. Ik voel me als een vis in het water als ik op deze manier een boodschap mag verwoorden voor een bedrijf, een evenement of voor een ander doeleinde. Ik ben altijd al gefascineerd geweest door het object 'camera'. Hoe komt dat toch?

Op zeer jonge leeftijd kwam ik al op tv, bij het programma TROS Kieskeurig. Ik weet nog goed dat ik van school kwam en dat de huiskamer omgebouwd was tot een studio. Er stond een grote VHS-camera, een lichtscherf en er zat een verslaggever klaar die een overdreven lange en opvallende richtmicrofoon in zijn hand had. Dat trok mijn volledige aandacht. Zonder dat ik het wist, had mijn moeder ons opgegeven voor het item 'onderzoek van waren' waarin onveilig kinderspeelgoed te berde werd gebracht. Ik heb ooit met mijn kleine vingers klem gezeten in het spel 'Vang de kikker'. Heel gevaarlijk! Ik moest daardoor wel met spel en al aan mijn vinger naar de Eerste Hulp. Dit interview aan huis heeft mijn leven veranderd.

Ik wil niets liever dan met een cameraman op pad omdat ik me dan 'completeer' voel. Het liefst een cameraman die streng voor me is en zegt hoe ik moet gaan staan, wat ik moet zeggen en wat er van mij verwacht wordt. Met mijn expertise geef ik er dan vorm aan op een geheel eigen wijze.

In de filmindustrie heb je te maken met tal van beroeps cameramannen die allemaal een eigen aanpak hebben. Dat maakt het voor mij ook spannend. De ene is de andere niet. Net als bij presentatoren, de één doet het op die manier en de ander pakt het weer anders aan. Vaak hoor ik: 'Stop maar! Opnieuw!' Sommige takes moeten gewoon vier of vijf keer over en vaak blijkt dan dat de eerste take soms nog de meest spontane en bruikbare opname was.

Behalve die ene keer op de beurs tijdens de Integrated Systems Europe in de RAI, ik weet het nog goed dat onder toezicht van John Huijbregts items moesten worden opgenomen. Ik was al moe van het filerijden en zonder ook maar één tekst vooraf gezien te hebben, moest ik presenteren voor de camera. Ik zou vertellen welke nieuwste technologische snuffes er allemaal op de ISE 2019 te vinden waren. Dat ging niet helemaal vlekkeloos. Ik stond in de volle belichting, met een dikke SONY op mijn snufferd en trok hiermee de aandacht van velen. Gespannen en reeds vermoeid leverde ik soms veel te lange gesproken teksten. Mijn regisseur John coachte mij dermate dat mijn teksten steeds korter en krachtiger werden met de juiste technische informatie. Ik overdrijf niet, maar sommige items moest ik wel zes of zeven keer inspreken. Wat een engelengeduld hebben cameramannen!

Sindsdien is mijn waardering voor cameramensen gegroeid. Als een presentator even niet in vorm is, dan is het niet enkel de opnametijd die je kwijtbent, want dan moet de edit nog komen. Respect!

Bagiyo van der Leemputte

De Juiste Presentator

www.dejuistepresentator.nl